

Referat despre justitia si dreptul evreilor - a doua parte

Pedeapsa cu moartea era prevazuta de legi pentru omucid voluntar, pentru rapirea unei persoane in scopul de a o aduce in stare de sclavie, pentru ido latricie, vrajitorie si nerespectarea zilei sabatului, precum si pentru cazul cand o fiica de preot se prostitua. De asemenea, pentru o vina grava de comportare a copiilor fata de parinti, pentru adulter, sodomie, homosexualitate, incest si bestialitate. Arderea de viu era prevazuta la fel ca in Codul lui Hammu rabi pentru cazurile de incest sau pentru fiica de preot care se prostitua; dar in vechime, aceeasi pedeapsa era aplicata si femeii adultere. Nu era cunoscuta la evreii din antichitate pedeapsa crucificarii pe care o aplicau persanii, grecii si romanii, nici mutilarea corporala, prevazuta in schimb de babilonieni si de asirieni.

Executarea pedepsei capitale care avea loc in public si consta de regula in uciderea cu lovituri de pietre era incredintata fie familiei celui care suferise ofensa, fie colectivitatii. In cazul din urma, prima piatra trebuiau sa o arunce martorii acuzarii; dupa care, urmau la rand toti membrii colectivitatii, pana ce cadavrul era acoperit complet cu pietre. In cazul unei crime deosebit de grave pedeapsa capitala era agravata prin spinzurarea, tragerea in teapa, sau arderea cadavrului. In faza sa de nomadism poporul evreu avea, drept lege suprem.. "razbunarea sangelui" principiu care n-a putut fi suprimat nici mai tirziu. Moartea se cerea pedepsita cu moartea; familia celui ucis trebuia sa-l ucidă pe ucigaș pastrat si in perioada urmatoare de viata sedentara, fiind completata cu principiul juridic comun multor popoare semite al "talionului". Cu toate acestea, acelasi vechi cod ebraic, Cartea Aliantei prevede si unele alter native care atenuaza foarte mult aceasta barbara lege.

Cu trecerea la viata sedentara comunitatea teritoriala a luat locul comunitatii de familie de singe, care staturse inainte la baza vietii de clan. Ca urmare, si delictul va fi considerat intr-un mod obiectiv. Se va lua in considerare numai faptul in sine, caci conceptele juridice de "tentativa" sau de "complicitate" lipseau. Intervin insa acum la evreii alte notiuni juridice de premeditare sau non-premeditare, de circumstanta atenuanta, de legitima aparare, fapt care reprezinta un progres evident fata de Codul lui Hammurabi. Mai multe articole din Vechiul Testament (Iesirea, XXII, 1-14) privesc dreptul de proprietate; dar in nici unul din cazurile enumerate acolo nu este prevazuta pedeapsa cu moartea pe care renumitul cod babilonian o prevedea in atatea cazuri.

Daca articolele privind situatia femeii, a sclavului, sau "vatamarea trupului" se apropie uneori de conceptul modern de umanitate si de justitie, in schimb extrem de sever se arata a fi dreptul ebraic cand este in joc solidaitatea familiei fundamentata pe autoritatea tatalui (precum si a mamei); in care caz, cum s-a vazut mai sus, copiii puteau fi pedepsiti cu moartea. Dar titlul de onoare al legislatiei ebraice il constituie recomandarile pe care le face relativ la protectia strainului, a vaduvei, a orfanilor si a saracilor: "Pe strain sa nu-l obijduiesti si sa nu-l asupresti... Pe vaduva si pe orfan sa nu-i obijduiti".....De vei da bani cu imprumut saracului... sa nu-i pui nici o dobanda" (Iesirea, XXII, 20-21, 24).

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Desigur ca in dreptul ebraic se intilnesc si influente ale Codului babilonian; dar in ansamblu, originalitatea dreptului ebraic este evidenta. Spre a-si impune in mod absolut poporului normele de drept pe care legislatorul Moise le-a formulat, el a pretins ca acestea gravate in piatra "Tablelor Legii" continand "cele zece porunci", Table pastrate in "Arca Aliantei" i-au fost predate pe muntele Sinai de catre Yahwe insusi. Hammurabi este infatisat primind si el normele juridice din celebrul sau Cod din chiar miinile zeului Samas. Dar cum observa A. Bertholet spre deosebire de zeul babilonian, Yahwe-lehova era esentialmente zeul dreptatii, al moralitatii si al justitiei. Ca in atatea alte forme ale vietii ebraice, si in domeniul juridic trebuia sa fie invocata autoritatea religiei.